

TSEKOA II

Osa 2

Tässä artikkelin osassa päästään tekemään kansirakenteet loppuun ja saadaan nosturi valmiiksi.

Peräkansi liimattuna. Perässä olevaa aukkoa ei oltu merkitty runkoon, ja netistä rakennusblogeja kaivettuani huomasin, ettei monikaan rakentaja sitä ollut avannutkaan. Tein ensin valmiiksi niihin kuuluvat luukut ensin nähdäkseni tarkan mitoituksen. Näissä kuvissa aukot on viimeistelty ja tasattu kannen tasoon, kulmat suorina. Tässä on vuodatettu verta ja hikeä, kyyneleitä ei sentään. Veritahrat olkoon todisteena siitä että tietyt kohdat partaasta ovat todellakin teräväkulmaisia.

Etukannen tukirimat liimattu huolellisen mittailun jälkeen. Silti jouduin säätämään korkeutta ohuella styreeniliuskalla. Kannen sovittelu paikalleen oli työlästä, ei meinannut sopia millään. Jouduin kaventamaan sitä aika lailla, tässä on pidettävä huoli että tapahtuu symmetrisesti. Haluamme hytin sijoittuvan sivusuunnassa keskelle laivaa. Toisessa kuvassa etukansi on liimattu ja aukon kaulus tehty. Tämän päälle tulee hyttirakennelma. Tässä vaiheessa irrotin styreeniarkista hytin toisen sivuseinän ja totesin, että se istuu paikalleen lähes täydellisesti. Kaikki siis hyvin.

Yritän maalata runkoa mahdollisimman pitkälle tässä vaiheessa, kun kannella ei ole vielä paljoakaan rakennelmia tai rekvisiittaa. Mitä pidemmälle rakentaminen edistyy, sen riskipitoisempaa ja hankalampaa on kääntää laiva ylösalaisin maalausta varten.

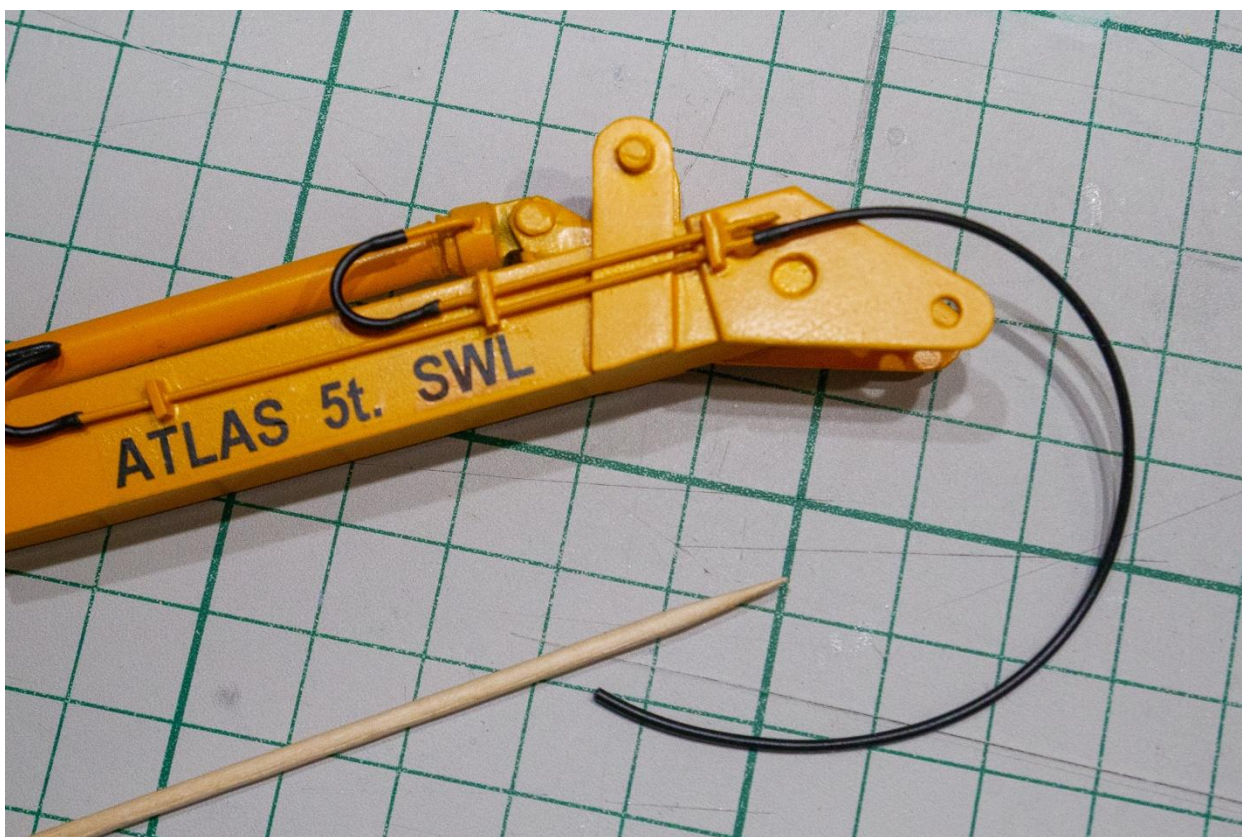
Vaaleanharmaa pohjamaali on Mr Hobby Surface Primer. Epävarmaa miten se pysyy lasikuidussa kiinni. Pinnasta tulee kuitenkin erittäin hieno (ohuena kerroksena ei kestä hiontaa) joten jatkan tällä linjalla ja maalasın useamman kerroksen. Pohjaan tummanpunaista Tamiyan akryylisprayta. Seuraavissa kuvissa rungon maalauksen vaiheita. Potkurit ovat vielä kiinnittämättä, lisäksi pohjaan tulee anodit ja syväysmerkintöjä. Ne saavat jäädä myöhempään ajankohtaan.

Siirrytään takaisin peräkannelle. Huoltoluukku, jonka päällä nosturi on, napsahtaa paikalleen pienen magneetin avustuksella. Vastakappaleena priikka kiinni pikaliimalla.

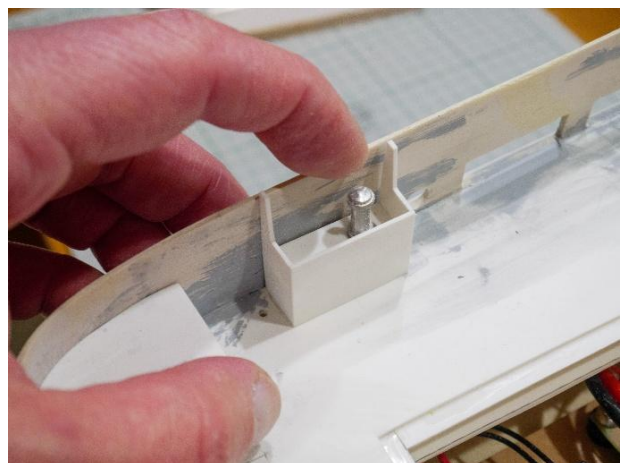
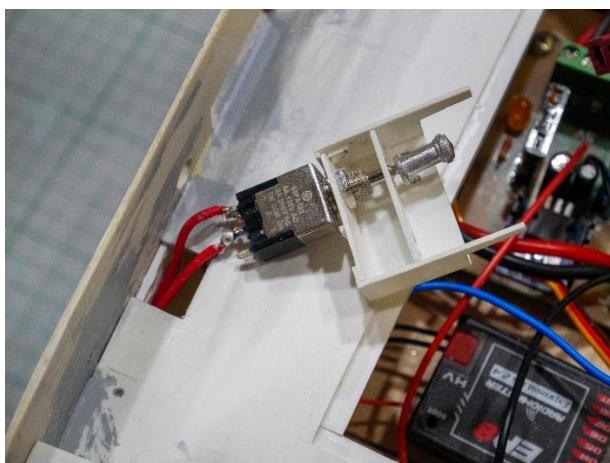
Nosturi kokoonpanossa. Maalattu Tamiya-spraylla ja lakattu puolikiiltävällä Mr Hobby Premium topcoat-spraylla. Haastavinta tässä oli hydrauliletkujen ujuttaminen 0,8mm kuparilankoihin, kunnes otin cocktailtikusta siihen työkalun. Sillä ensin avartaa letkun päätä ja kiinnittäminen sujuu jo helpommin.

Nosturi valmiina. Seuraavassa kuvassa oleva kannen harmaa väri ei jäänyt lopulliseksi. Kokeilin useampaa harmaata sävyä Tamiyan valikoimasta, mutta mikään ei oikein maistunut hyvältä. Lopulta päädyin siihen mistä aloitin, vaaleanharmaa Mr Hobbyn Surface Primer. Melko epäperinteinen ratkaisu, että pohjamaali on nyt päällimmäinen kerros, mutta pääasia että näyttää hyvältä. Siitä on kuvia myöhemmin.

Vastaanottimen virtakytkin tuli piilotetuksi peräkannen sivuun "filler pond" in alle. Mikä lie täyttöventtiili. Kytkin on lukkiutuva on/on-tyyppinen ja katkaisee bec-johdon plussan, ei sen kummempaa. Mahdollisia sijoituspaikkoja olisi useitakin, mutta tämä sijaitti kätevästi vastaanottimen vieressä.

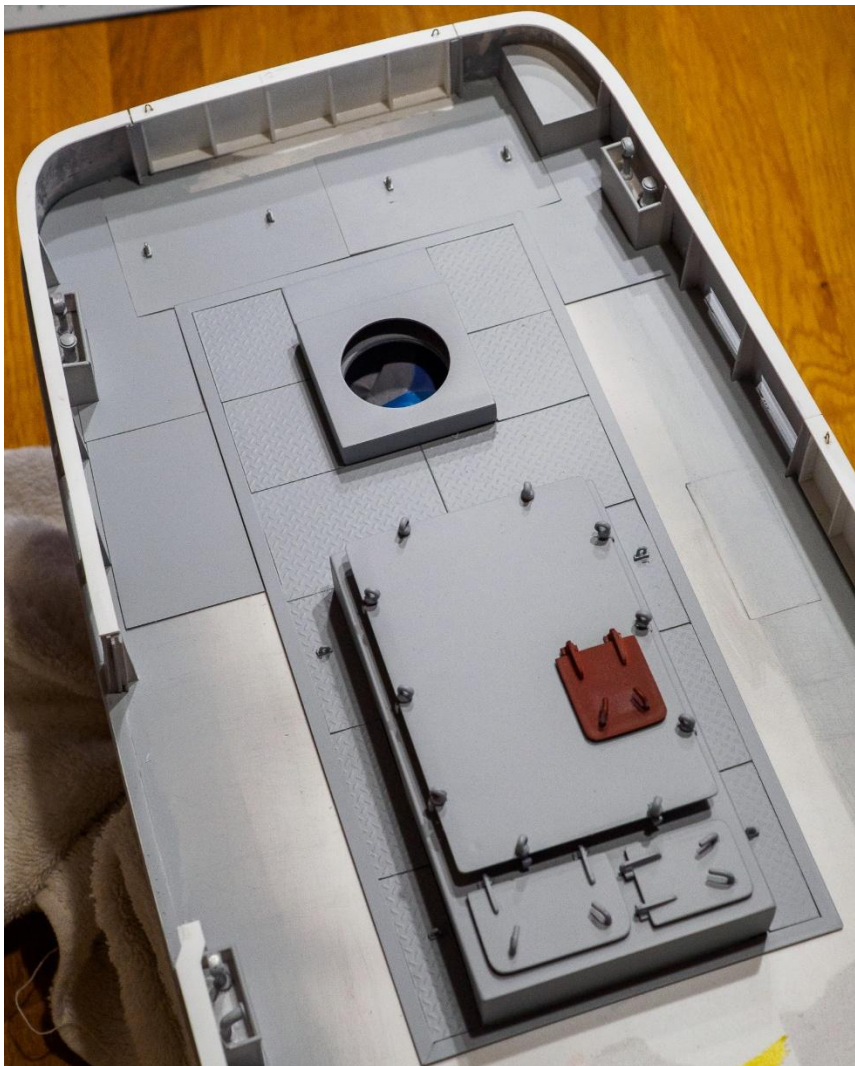

Kannen ja partaan välisen sauman viimeistely pakkelilla ja hiomalla kuulosti minusta liian hankalalta. Puhuttamattakaan myöhemmässä vaiheessa tapahtuvasta maalauksesta, nimittäin maskiteipin ujuttaminen kaikkiin koloihin riittävällä tarkkuudella ja vieläpä useaan kertaan (pohjamaali, pintamaali, lakkaus) ei kuulu lempipuuhiini ja niska kipeytyy jo pelkästä ajatuksesta. Tässä kohtaa sain kuningasidean: Päällystän kannen ohuella (0,5mm) polystyreenilevyllä, leikattuna sopiviin paloihin.

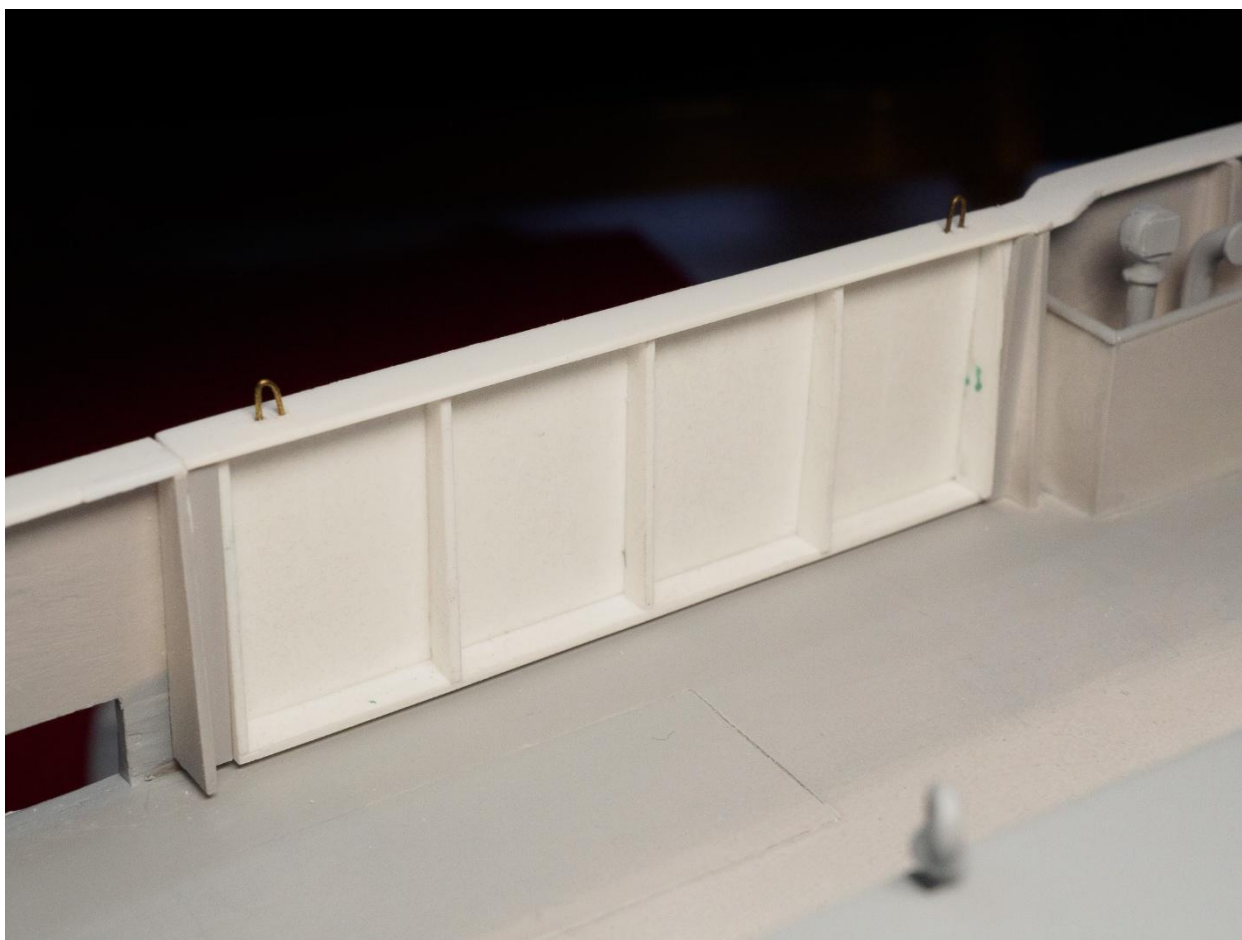
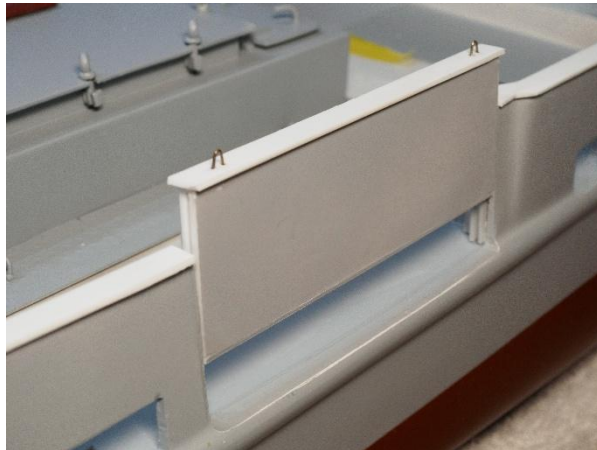
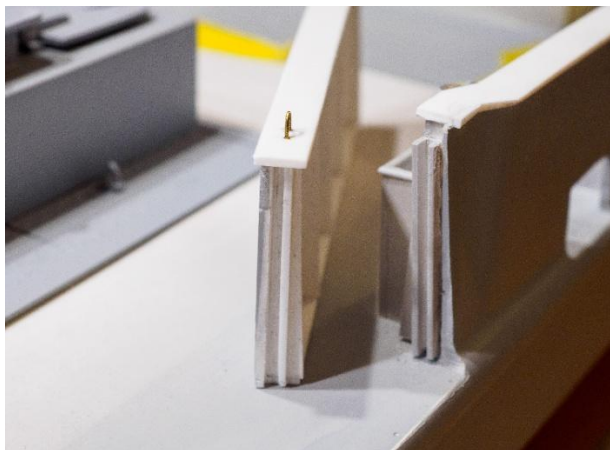
Tästä on ainakin seuraavia hyötyjä:

- Kannen ja partaan sauman viimeistelyyn ei tarvitse käyttää paljoa aikaa. Oletus että levyjen leikkaaminen on mielekkäämpää puuhaa. Jää nähtäväksi.
- Voin maalata partaan sisäpuolen suurpiirteisesti ilman tarkkaa maskausta.
- Kannen levyt voi maalata irrallaan ja liimata kevyesti paikalleen.
- Levytys peittää servon ja peräsimien huoltoluukut. Tarvittaessa niihin pääsee käsiksi, kunhan ei liimaa levyjä niiden kohdalta kokonaan kiinni. Pienet tipat muoviliimaa kulmiin pitäisi riittää pitämään ne paikallaan.
- Lopputulos näyttää enemmän esikuvan mukaiselta, ehkä.

Kuvassa osa levyistä mallin vuoksi paikallaan, ei vielä liimattu. Partaan päällilistat laitettu ja paljon muutakin. Pari isompaa pollaria ja toki pienempää tilpehööriä puuttuu vielä, niiden aika on sitten kun levytys on paikallaan. Tämä harmaa on lopullinen väri.

Peräkannen oviluukut halusin tehdä irrotettavaksi samanlaisella mekanismilla kuin esikuvassa. Luukku menee yläkautta paikalleen pystysuuntaisiin kiskoihin. Nostokoukut tein 0,5mm messinkilangasta ja liimasin ne paikalleen tipalla juoksevaa pikaliimaa. Sitten luukut takaisin paikalleen partaaseen ja tunnin kuluttua huomasin, kaksi kolmesta luukusta onkin tukevasti kiinni. Pinkin etiketin ZAP on liima, jonka kanssa pitää olla tosi varovainen. Se näköjään juoksee omia aikojaan pitkän matkan sivusuunnassakin. Oli mennyt luukun reunasaumasta kiinnityskiskoon ja siis partaaseen kiinni. Ihmeen vähillä vaurioilla sain luukut irrotettua.

Lopuksi vielä kuva keulasta, pinnat vaativat vielä viimeistelyä ennen pohjamaalausta.

Teksti ja kuvat: Harri Niemi

Jatkuu...